

Arrest

nr. 144 104 van 24 april 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 5 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2014 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 december 2014 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. GOBERT, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 september 2013 werd een aankomstverklaring opgesteld voor de verzoekende partij.

Op 13 januari 2014 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 9 november 2014 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ten aanzien van de verzoekende partij.

Op diezelfde dag nam de verwerende partij een inreisverbod ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Inreisverbod

(...)

Wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

Voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om zich naar toe te begeven. de beslissing tot verwijdering van 09.11.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Reden van beslissing:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11 1 tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van twee jaar omdat:

2 niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Gezien er risico op onderduiken bestaat, wordt betrokkene geen enkel uitstel om het grondgebied te verlaten toegestaan en de beslissing tot verwijdering gepaard gaat met een inreisverbod van twee jaar. “

2. Onderzoek van het beroep

In haar middel zet de verzoekende partij uiteen dat haar geen inreisverbod kan worden opgelegd. Zij stelt dat ze familielid is van een burger van de Unie en dat zij gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer.

Samen met de verwerende partij dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij nalaat enige juridische grondslag en wettelijke bepaling aan te wijzen die zij geschonden acht.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “uiteenzetting van feiten en middelen” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een uiteenzetting van enkele feitelijke gegevens en kritiek op de bestreden beslissing, doch zoals hiervoor reeds gesteld maakt zij nergens melding van de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel, noch van de wijze waarop de vermeende rechtsregel of het rechtsbeginsel zouden zijn geschonden door de bestreden beslissing.

Een middel waarbij de verwerende partij of de Raad slechts door het interpreteren van de bedoeling van de verzoekende partij kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld, is niet ontvankelijk.

De verzoekende partij heeft geen ontvankelijk middel uiteengezet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU